

nemføre et saa simpelt Lovforslag som dette, der dog løser de vigtigste Tvivlsspørgsmaal.

Mod denne Gennemførelse er der i Virkeligheden ogsaa kun nævnt to Grunde, og ingen af disse vedrører Sagens Realitet. Den ene Grund er en rent formel, den anden en rent politisk. Hvad den første Grund angaar, paaberaaber man sig Hensynet til den siddende skandinaviske Familieretskommission. Men denne Grund er jo uden al saglig Vægt, da samme Kommission netop udtrykkelig i Anledning af dette Lovforslag har udtalt, at den ikke har noget som helst mod Gennemførelsen af Lovforslaget. Hvad Kommissionen er betænkelig ved i Øjeblikket, var, om man gik videre end til det, Lovforslaget her gaar ud paa, altsaa om man rørte ved de Regler, som den højtærede Justitsminister ogsaa antydede: om Kurators Stilling, om Enkers Myndighed, om Lavværgemaal o. s. v. Men det er der jo ingen, der foreslaar, og naar Kommissionen overhovedet i Øjeblikket tiltræder nærværende Lovforslag, skønt den selv sidder og arbejder med Myndighedsspørgsmaalet, er det selvfølgelig, fordi den er klar over, at det, som Situationen er i Øjeblikket, vilde være uheldigt, netop af Hensyn til den forestaaende Genforening, ikke at gennemføre et Lovforslag som dette og derved slippe for i hvert Fald en Del af de Vanskeligheder, som jeg før kort pegede paa.

Tilbage er der saa kun den politiske Grund, og dér maa jeg sige med al Anerkendelse af den Kortfattedhed, hvormed det lykkedes de ærede foregaaende Ordførere at gøre sig færdige med dette Emne, at det til Gengæld heller ikke lykkedes dem at faa fat paa andet end den politiske Grund. Det er den politiske Grund, at der er — eller, skal vi sige, var — en vis Forbindelse mellem Valgretsaldrens og Fuldmyndighedsalderen Nedsættelse. Saa vidt jeg kan se, er Forbindelsen dog kun saaledes at forstaa, at en nedsat Valgretsalders maaske kan siges at forudsætte Myndighedsalderen Nedsættelse, hvorimod man ikke kan paastaa, at det omvendte absolut skal være Tilfældet; det er ikke eo ipso nødvendigt at anse den, som er fuldmyndig i økonomisk Henseende, for ogsaa at skulle være politisk fuldmyndig. Det er ganske forskelligartede Betragtninger, der anlægges her, en principielt forskellig Maalestok ved Afgørelsen af disse Spørgsmaal, hvilket for øvrigt ogsaa ganske aabenlyst blev indrømmet af Venstres Ordfører i Folketinget, der jo, som man erin-

drer, straks var tilbøjelig til at acceptere Forslaget. Under alle Omstændigheder føler jeg mig ganske overbevist om, at Landstingets konservative Partier ikke i mindste Maade behøver at lade deres Standpunkt til Forslaget om Valgretsaldrens Nedsættelse paavirke af Hensynet til Spørgsmaalet om, til hvilken Alder man af praktiske juridiske Grunde eller af Hensyn til Omsætningsens Tarv eller for at undgaa de Vanskeligheder, jeg paapegede før i Forholdet overfor Sønderjylland, bør fastsætte Fuldmyndighedsalderen. Saa megen Tillid har jeg til den Rygrad, som baade det ærede 9de (Nygart) og det ærede 8de landstingsvalgte Medlem (Oluf Jensen) er i Besiddelse af, naar det gælder om at modsætte sig politiske Fremskridt, at de meget vel vil kunne forstaa, at det ikke vil være forsvarligt af Hensyn til disse politiske, om jeg saa maa sige, Tvangsforestillinger at modsætte sig et Forslag, der i øvrigt er i den Grad sagligt begrundet som det foreliggende, et Forslag, som i Virkeligheden altid har været krævet gennemført af alle dem, der paa dette Omraade var sagkyndige, ganske uanset politisk Opfattelse. Jeg tror derfor, at naar vi faar denne Sag henvist til et Udvalg, kan man med Rette have saa megen Tillid til den sunde Fornuft i dette høje Ting, at man kan gaa ud fra, at det høje Ting vil gennemføre dette Lovforslag uden principielt uvedkommende politiske Bihensyn; og i alt Fald tillader jeg mig paa mit Partis Vegne at anbefale, at denne Gennemførelse sker snarest muligt.

Poul Christensen: Jeg blev glad ved at høre, at den højtærede Justitsminister ikke blander Valgretsspørgsmaalet ind i den foreliggende Sag; thi jeg er enig med den ærede sidste Taler i, at disse to Spørgsmaal maa behandles hvert for sig, og at Fuldmyndighedsalderen Nedsættelse til 21 Aar ingen Sinde kræver eller forudsætter, at Valgretsalders skal nedsættes; den Sammenblanding, jeg har set fra flere Sider i det andet høje Ting, forekommer mig derfor ingen Steder at høre hjemme. Men i øvrigt finder jeg, at det Spørgsmaal, her er Tale om, er rejst med fuld Føje, og jeg haaber, at det skal lykkes os gennem den Udvalgsbehandling, som vel sagtens kommer til at finde Sted, at opnaa Enighed derom. Jeg bygger min Opfattelse paa, at den ærede sidste Taler sagde, at der blandt alle Jurister er saa godt som fuld Enighed